

DANSK FIRMAIDRÆT

Formand for Ålborg Firma Sport,
Gunnar Petersen, fik overrakt
A. Agerbæks Ærespokal ved årets
repræsentantskabsmøde i Herning

INDHOLD

Leder	2
Repræsentantskabsmødet	3
Vi laver et blad	9
Benene på jorden	9
A. Agerbæks Ærespokal	10
Mange hædersbevisninger	11
Vi måtte have en debat	12
S/48-legatet	13
Energisk motionsudvalg	14
2 Sjællandskredse	17
Det syntes Skipper	18
Åbne stævner	19
Odense-stævnet	20
Tak til lovudvalget	21
Sportsulykkesforsikringen	22
Fra konsulentens skrivebord	23
Det skrev andre blade	24

NR. **6**

NOVEMBER 1974

17. ÅRGANG

Dansk Firmaidrætsforbunds nye formålsparagraf

Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde adskilte sig på en enkelt undtagelse nær ikke meget fra de tidligere års møder. Undtagelsen var imidlertid nok så væsentlig, idet det var vedtagelsen af forbundets nye formålsparagraf.

Udviklingen løber, og i visse tilfælde løber den også fra dette eller hint. Således også fra DFIF's indtil dette års repræsentantskabsmøde gældende formålsparagraf, som var vedtaget i forbindelse med forbundets stiftelse i 1946.

Det var derfor naturligt, at det på sidste års repræsentantskabsmøde nedsatte lovudvalg beskæftigede sig med formålsparagraffen, når forbundets love alligevel skulle revideres. Den formålsparagraf, som blev vedtaget på mødet i Herning, bringer DFIF's formål i harmoni med de faktiske omstændigheder. Gennem flere år har sammenslutning efter sammenslutning åbnet adgang for ægtefællernes deltagelse i firmaidrætten, uden at der har været den fornødne baggrund for at gøre det. Men DFIF's ledere har ikke været i tvivl om, at udviklingen var rigtig, og derfor har der ikke været gjort indsigelser imod den; man har blot ventet på den rigtige lejlighed til at skabe baggrund for en fortsat udvikling i retning af, at firmaidrætten nu ikke alene er for den ansatte på en arbejdsplads, men også for ægtefællen.

En ny formålsparagraf forpligter. Det er forbundets hovedbestyrelse klar over, og der er allerede taget initiativer til at leve op til formålet. Således arbejder forbundets motionsudvalg med planer om en kampagne for familiemotion under alle former, og andre initiativer vil komme til i den kommende tid, f. eks. på kursusområdet. Men formålsparagraffen forpligter ikke kun forbundets ledelse. Sammenslutninger og klubber forpligtes også af det formål, som hovedorganisationen har, og derfor er der nu lagt en inspirationskilde frem til de sammenslutninger og klubber, som endnu ikke har åbnet for ægtefællerne i deres turneringer og stævner.

Dansk Firmaidrætsforbund har gennem sine sammenslutninger og klubber større mulighed for end andre idrætsorganisationer at skabe en mening med tilværelsen for hele familien. Sammenholdet mellem de ansatte på arbejdspladsen bliver erfaringsvis bedre, når man har andet end arbejdet at være fælles om, og endnu bedre vil dette blive, når man nu kan drage familien ind i sammenhængen og sammenholdet.

Der er ingen, som tror, at ændringen af forbundets formålsparagraf vil give sig udslag i omgående ændringer af forbundets struktur, men der er i forbundsledelsen en tro på, at udviklingen i samfundsmonstret vil blive til gavn for Dansk Firmaidrætsforbund med denne formålsparagraf: »Forbundets formål er gennem arbejdspladsen og familien at stimulere interessen for idræt og motion«.

Langvarigt, men sagligt repræsentantskabsmøde

Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde, der holdtes i Herning den 26. og 27. oktober vil gå over i historien. Det var på dette møde, at forbundet gennem vedtagelsen af den nye formålsparagraf åbnede portene for ægtefællernes deltagelse i firmaidrættens. Firmaidræt er nu ikke mere firmaidræt i den gængse opfattelse, men en mere familievendt firmaidræt. (Læs lederen).

Ellers vil mødet i Herning nærmest blive husket for at være langvarigt, men af den grund ikke usagligt. Et nyt lovkompleks skulle vedtages, og det måtte nødvendigvis tage sin tid. Derimod forekommer det helt overflødigt år efter år at diskutere, om DFIF skal sætte penge af på budgettet til motionsaktiviteter, der går ud over de egentlig idræts-

lige, men ikke desto mindre fik vi igen i år en langtrukket diskussion om denne ting.

Mødet holdtes på Hotel Princess, der nok var en smule for lille til arrangementet, hvor mere end 200 deltog i selve repræsentantskabsmødet. Lørdag kl. 13,20 bød formanden for Herning Firma Idræt, *Poul Nitschke*, på sammenslutningens vegne velkommen til mødet, som han håbede ville blive sagligt og af en varighed, der gav deltagerne mulighed for at kigge lidt nærmere på byen.

Et stort ansvar for repræsentanterne

Hernings borgmester, *Jens Mathiasen*, fik derefter ordet og bød velkommen til byen. Han sagde bl. a.:

– Repræsentantskabet er forbundets højeste myndighed, og det er et stort ansvar, der ligger på repræsentanterne for de ikke mindre end 150.000 medlemmer, forbundet består af. Sjældent har jeg set et så gennearbejdet grundlag for et møde, og det tyder på en effektiv ledelse og på, at forbundet har orden i tingene, og jeg tror, at forbundet får et godt repræsentantskabsmøde. Af oplægget til mødet ser jeg, at lovudvalget lægger op til nye love, og det er som regel et kæmpearbejde at få udarbejdet og gennemført nye love, selv om det er nødvendigt fra tid til anden. Jeg har især hæftet mig ved den nye formålsparagraf, som forelægges. Jeg ser det som noget meget betydningsfuldt, at man kan samles i familien om idrætsudøvelsen og blive aktive sammen. Jeg ønsker al mulig held og lykke med mødet.

Forbundets formand, *Karl Randrup*, Esbjerg, bød derefter velkommen til repræsentanterne og gæster fra udenlandske og indenlandske organisationer. Gæsterne var foruden borgmesteren *Nina Velin* fra Danmarks Olympiske Komite, *Arne Rasmussen* fra De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger,

Borgmester Jens Mathiasen åbnede Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde den 26. og 27. oktober 1974 i Herning.

Forbundets gæster ved repræsentantskabsmødet var – fra venstre – borgmester Jens Mathiasen, Fru Nina Velin, Danmarks Olympiske Komite, Arne Rasmussen, De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, Anker Jensen, Århus, Svend Erik Svendsen, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, Ellef Frydendal, Norge og Niels Hagman, Sverige.

Svend Erik Svendsen fra De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, Ellef Frydendal fra Norges Bedriftidrætsforbund, Niels Hagman fra Svenska Korporationsidrætsforbundet samt forbundets tidligere idrætsudvalgsformand, Anker Jensen, Århus.

Efter at nogle af gæsterne havde haft ordet for at overbringe en hilsen til DFIF, tog konsulentent, Ejgon Bertelsen, fat på navneoprabt. Da det var overstået, blev de sidste års faste og myndige dirigent, Hans Thomsen, DJIF, foreslået og valgt til at styre dette års møde. Jørgen Drachmann, Postens Idrætsforbund blev hans suppleant, og det skulle senere vise sig, at der blev brug for hans aktive indsats ved klokken.

Beretningen

Beretningen foreligger i 2 afdelinger, den skriftlige, som er udsendt til sammenslutningerne før mødet, og den mundtlige, som forbundsformanden derefter gik på talerstolen for at afgive.

Karl Randrup mindedes først afdøde hovedbestyrelsesmedlem, Erik Mørk, Brønderslev, og bad repræsentantskabet om at rejse sig og mindes Erik Mørk.

Formanden omtalte 3 milepæle, som var passeret i det forløbne år: 50 sammenslutninger, 3.000 klubber og 150.000 medlemmer. 2 nye sammenslutninger er optaget i årets løb og blev budt velkommen. Det var *Toldvæse-*

nets Idræts- og Fritidsforbund og Skanderborg Firmsport. En henvendelse fra Den kongelige grønlandske Handel om firmaidræt på Grønland blev omtalt.

Tipstilskuddet blev omtalt. For første gang i 3 år fik DFIF andel i de stigninger, der har været i tipsoverskuddet.

Karl Randrup sagde derefter:

– Vi må ikke glemme, at det er den traditionelle firmaidræt, der stadig er og fortsat skal være grundlaget, hvorpå forbundets aktiviteter hviler, men vi må også passe på ikke at stivne i bestemte former. Vi må forny os, og jeg kunne ønske mig, at man i sammenslutningerne havde øjnene noget mere åbne for muligheder, der ligger i at aktivisere en større del af virksomhedernes personale. Prøv at få en meget større part af de ansatte med. Det kan gøres ved at skabe nye aktiviteter.

Cykelstafetten i foråret blev omtalt, og formanden udtrykte glæde over, at så mange sammenslutninger havde benyttet sig af muligheden for at skabe noget PR på dette arrangement. Kursusvirksomheden blev omtalt som nogenlunde tilfredsstillende, men der havde dog været skuffelser med aflyste kurser. Også den manglende danske deltagelse i kurser i Sverige og Finland var skuffende.

Efter at have været inde på formandsmøde, den mindre effektive bladvirksomhed, samarbejdet med andre idrætsorganisationer, betænkningen fra kulturministerens idrætsud-

valg, tipslovsændringen, fritidsloven, arbejdsforholdene på kontoret m. m. blev bestyrelsens beretning overgivet til debat.

Alfred Petersen, Odense

måtte endnu engang indlede debatten ved et repræsentantskabsmøde, og han sagde bl. a.: – Formanden sagde, at vi skulle forny os, men vi må først og fremmest have det bestående op at stå. Vi må have faste retningslinier for det, vi i forvejen beskæftiger os med.

Alfred Petersen omtalte derefter med glæde, at vi nu åbner for familieidrætten. Den havde han været talsmand for i mange år. Han harcellerede lidt over, at kredsformænd, som ikke var hovedbestyrelsesmedlemmer, ikke kunne deltage i repræsentantskabsmøderne på forbundets regning.

Erling Thorsen, formand for Nordjyllandskredsen, mente, at konklusionen fra formandsmødet i Kolding var forkert. *Christian Lauritzen*, Postens Idrætsforbund, omtalte den kritik, der havde været på to tidligere

repræsentantskabsmøder af indberetningerne fra sammenslutningerne. Den kritik havde ikke båret frugt endnu, og han gav eksempler på, at de tal, som var angivet i forbundets statistik, ikke svarede til tal, en sammenslutning havde opgivet til en lokal avis. Han spurgte derefter om, hvad hovedbestyrelsen havde tænkt sig at gøre ved dette problem.

Forbundsformanden lovede endnu engang at se på dette spørgsmål, men mente i øvrigt, at indberetningskemaerne var blevet så forenkledede, at der ikke skulle kunne opstå misforståelser ved udfærdigelsen.

Stærke ord om forbundsledelsen

Kjeld Mølgaard, Frederikshavn, kom herefter på talerstolen, og hans indlæg fik de andre til at lyde som de rene banaliteter. Han sagde bl. a.:

– Der er af hovedbestyrelsen i den udsendte beretning på side 6 omtalt samarbejdet med de andre organisationer. Heri skriver de, at vi i Dansk Firmaidrætsforbund mangler dyg-

Forbundets forretningsudvalg under repræsentantskabsmødet. Fra venstre kassereren Henning Nielsen, Viborg (han sover ikke), næstformanden Henning Jensen, Kolding, og formanden Karl Randrup, Esbjerg. Disse 3 udgør også det næste år forbundets forretningsudvalg.

tige ledere. Det vil jeg godt give hovedbestyrelsen ret i. Hovedbestyrelsens egen beretning viser nemlig klart, at vi mangler dygtige ledere på landsplan. Alene det, at vi heri skal læse, at vi fortrinsvis skal tilgodese de ikke-aktive, og oven i købet sætter en tyk streg derunder, viser det. På side 1 har forbundet skrevet, at forbundet har 150.000 medlemmer, og deraf er 25 % ikke aktive. Efter det nye formål skal vi tilgodese disse medlemmer, og jeg regner med, at det er forbundets mening, at det skal være både økonomisk og tidsmæssigt. Hovedbestyrelsen roser ellers i beretningen den aktivitet, der har været i alle led og i alle sammenslutninger, og vi opfordres til at gøre mere for motion og til at få flere aktiviteter på programmet. Alle disse roser stemmer overhovedet ikke med hovedbestyrelsens nye målsætning. Først står der, at vi skal have ægtefællen med i aktiv deltagelse,

Der blev brug for dirigentsuppleanten, Jørgen Drachmann, Postens IF, da førstedirigenten, Hans Thomsen, DJIF, måtte på talerstolen for at berette om kursusudvalgets arbejde i det forløbne år.

og derefter, at vi ikke skal tilgodese den aktive, men den ikke-aktive, altså den passive. Nu har formanden lige været her og sagt, at det er en misforståelse. Det er også i orden, at vi efterhånden får forklaret, hvad der er meningen med det, men hvad med alle dem, der ikke er til stede, som kun har beretningen at læse i. De kan ikke andet end sige: Nå, det er de passives forbund, vi er medlemmer af. Det kan ikke være meningen.

Det er sørgeligt, at vi skal se det i vor egen målsætning. Derfor sagde jeg også i starten, at det er hovedbestyrelsen, der er galt med, når den i det hele taget kan skrive den slags ting, og det er der, vi mangler de nye dygtige ledere. De har gjort en kæmpefejl ved at skrive det, de har skrevet om den kommende målsætning.

Efter tilslutningen til Kjeld Mølgaards indlæg skulle man tro, at forbundsledelsen var komplet uduelig, men hans udtalelser blev skarpt imødegået af forbundskonsulenten, der endnu engang gav taleren en belæring om, hvad meningen var med konklusionen.

Efter endnu nogen tids debat om Kjeld Mølgaards indlæg, opfordrede Otto Svendsen, Sønderborg, sammenslutningerne til at gøre brug af konsulenten i forhandlinger med kommunale myndigheder. Han kom endvidere ind på problemet om motionsarrangementer, der gik ud over det rent idrætslige. Han syntes, at der blev ofret for mange penge til sådanne aktiviteter. Dette imødegik Jørgen Olsen, Helsingør, der mente, at det var fuldt berettiget at støtte alle aktiviteter inden for vort forbund.

Hans E. Borbjerg, Fredericia, roste forbundskontorets medarbejdere for en god og hurtig betjening, men han advarede imod, at DFIF ved en tipslovsændring med deraf følgende forøget tipstilsbud skulle blive et større administrationsforetagende. Det større til-

Repræsentanter for de nye sammenslutninger i DFIF. Fra venstre Bent Hansen og F. Stensgaard Jensen, Toldvæsenets Idræts- og Fritidsforbund, samt Jørgen Krogh og Jørn Kjeldgaard, Skanderborg Firma-Sport.

skud, man eventuelt ville få, måtte ud i kredse og sammenslutninger, hvor man mange steder manglede penge til at sætte nye aktiviteter i gang.

Hans Antonsen, Svendborg, opfordrede hovedbestyrelsen til at gribe kraftigt ind mod uregelmæssigheder i indberetningsskemaer, hvilket tilsyneladende havde tilslutning fra mødedeltagerne. Aage Johansen, DJIF, efterlyste definitionen på henholdsvis idræt og motion. Han mente i øvrigt også, at konklusionen fra formandsmødet kunne mistolkes.

Efter endnu et indlæg fra Kjeld Mølgaard foreslog Nordjyllandskredsen en formulering af det meget omtalte punkt i beretningen for at tydeliggøre meningen. Beretningen kunne naturligvis ikke ændres, men det vil i referatet fra repræsentantskabsmødet blive meddelt, at repræsentantskabsmødet tilsluttede sig denne fortolkning:

»firmaidrættens aktiviteter må i fremtiden tilrettelægges i en form, der fortrinsvis tilgodeser den, der ikke deltager i andre forbunds topidræt«.

Efter at forbundsformanden havde repliceret de foregående indlæg, blev beretningen sat til afstemning, og den blev godkendt uden modstemmer.

Regnskabet

Kassereren, Henning Nielsen, Viborg, fremlagde det reviderede regnskab, og det var

kun enkelte poster, som behøvede nærmere omtale. Der var heller ikke nogen større debat om regnskabet, som også godkendtes, uden at nogen stemte imod.

Indkomne forslag

Dette punkt på dagsordenen var meget omfattende, idet lovudvalget i det forløbne år havde gennemgået forbundets love med henblik på ajourføring. De enkelte paragraffer blev gennemgået og diskuteret, og det måtte naturligvis tage sin tid. Lovudvalgets forslag blev imidlertid vedtaget med enkelte ændringer, som blev foreslået undervejs i debatten.

Det væsentligste ved disse lovændringer er naturligvis formålsparagraffen, der nu lyder således:

»Forbundets formål er gennem arbejdspladsen og familien at stimulere interessen for idræt og motion«.

Ændringen medfører, at DFIF nu legaliserer deltagelsen af ægtefæller i firmaidrætten, og det kan jo få vide konsekvenser for fremtiden.

Nævnes kan det da også, at forbundets navn er ændret. Den kunstige ordning, som forbundet havde i sit navn, skulle efter hovedbestyrelsens mening ændres. Derfor hedder DFIF i fremtiden *Dansk Firmaidrætsforbund*. Altså i kun 2 ord.

De ændrede love vil ved førstkommande lejlighed blive optrykt i forbundets håndbog.

Eksklusion af Storkøbenhavns Firma-Sport

For første gang i forbundets historie har man måttet ty til eksklusion af en sammenslutning. Det var hovedbestyrelsens mening, at Storkøbenhavns Firma-Sport måtte indstilles til eksklusion, fordi sammenslutningen i det forløbne år ikke havde overholdt de forpligtelser, der følger med et medlemskab af forbundet.

Deling af Sjællandskredsen

Sjællandskredsen fungerer ikke, som den skal. Det lægger hverken kredsbestyrelsen eller forbundsledelsen skjul på. Nu er der imidlertid skabt grundlag for at dele kredsen, men et forslag til repræsentantskabet herom var ikke indsendt rettidigt.

Der kunne derfor ikke vedtages en deling af kredsen, men det vedtoges at lade Sjællandskredsen fortsætte forhandlingerne om en deling, og såfremt disse forhandlinger medførte enighed om delingen, skulle den kunne træde i kraft.

Budgetforelæggelsen

Budgettet medførte langvarig debat. Det knob for nogle af repræsentanterne at se de store linier i budgettet, og visse indvendinger mod budgettet forekom at være så uvæsentlige, at de ikke burde være udtalt fra talerstolen. Det var ellers især beløbet, som var afsat til motionsaktiviteter, der gav anledning til debatten. Det har et sådant beløb givet anledning til år efter år, men den lange debat endte med, at der i år afsattes et beløb til idræts- og motionsaktiviteter på 80.000 kr.

En anden væsentlig ting ved budgetvedtagelsen var ændringsforslaget til udlodningen til sammenslutningerne. *Chr. Lauritzen*, Postens Idrætsforbund, forelagde et ændringsforslag til den udlodningsnøgle, som var opstillet af hovedbestyrelsen. Ændringsforsla-

get var væsentligt anderledes end bestyrelsens, selv om det samlede beløb ikke adskilte sig meget fra det beløb, bestyrelsen mente skulle udloddes. Ændringsforslaget blev vedtaget.

Budgettet tager i øvrigt sigte på et tilskud fra indenrigsministeriet på knapt 700.000 kr.

Valgene

Efter den lange debat om budgettet gik det lettere med at få overstået de næste punkter på dagsordenen. I forretningsudvalget var såvel næstformanden, *Henning Jensen*, Kolding, som kassereren, *Henning Nielsen*, Viborg, på valg. Begge blev genvalgt med akklamation.

Ordensudvalget blev genvalgt. I udvalget sidder *Aksel Lund-Sørensen*, Århus, *Bjarne Hauger*, Vejle, og *Gunnar Tamberg*, København.

Til et nyt lovudvalg blev valgt *Hans E. Borbjerg* og *Aage Johansen*. Til dette udvalg udpeger hovedbestyrelsen et tredje medlem.

Revisorerne genvalgtes. *Edvard Gotje*, Helsingør, og *Kristian Ilvad*, Randers, var begge villige til at fortsætte, og det ønskede repræsentantskabet også, at de gjorde. Revisorsuppleanten, *Jens Kornum*, Viborg, blev ligeledes genvalgt.

Næste års mødested

Der var kommet 2 indbydelser til næste års møde, men den ene blev trukket tilbage, således at *Åbenrå Amts Firma Sport* var ene om at tilbyde sig som vært for repræsentantskabsmødet 1975, og det sagde forsamlingen naturligvis tak til.

Efter yderligere et par indlæg under punktet Eventuelt takkede *Karl Randrup* og *Hans Thomsen* af for et godt møde, og dirigenten sluttede repræsentantskabsmødet 1974 af med at motivere et leve for Dansk Firmaidrætsforbund.

Vi laver et blad

Hvadenten man vil lave et skoleblad, beoerforeningsblad, idrætsforeningsblad, et blad i den lokale politiske forening, i ungdomsforeningen eller ungdomsklubben, i personale- og/eller fagforeningen, så er al begyndelse svær. Og når man er kommet i gang, har man hele tiden behov for inspiration og nytænkning for at gøre bladet levende. Læserne bliver hurtigt forvænt.

Sådan skriver journalisten og forfatteren *Claus Jacobsen* i forordet til sin nye bog »Vi laver et blad«, som lige er udsendt på J. Fr. Clausens Forlag, og han undrer sig samtidig over, at der ikke tidligere har været udgivet bøger om emnet at lave et foreningsblad. Nu har han altså selv rådet bod på dette, og det har han gjort på en meget instruktiv og let forståelig måde.

Både på det redaktionelle og det tekniske område får man en indgående indlæring i emnet, og der er ingen tvivl om, at mange af DFIF's sammenslutninger, der enten allerede er bladudgivere eller tænker på at blive det, kan hente inspiration og nye ideer ved at læse *Claus Jacobsens* bog. Køb bogen – det er en meget lille investering for en sammenslutning – der er meget at lære i den. wor–

Næste nummer

af Dansk Firmaidræt forventes at udkomme omkring nytår. Stof, der ønskes optaget i det nummer, bedes indsendt til redaktøren, hvis adresse er anført på bagsiden, senest 1. december.

Der er enkelte sammenslutninger, som endnu ikke har fået ændret min adresse i deres kartotek. Jeg får stadig post, som er tilsendt min tidligere adresse i Glostrup, men postvæsenet slutter snart omadresseringen, så vær venligst opmærksom på den rigtige adresse. wor–

- Vi har benene på jorden

Vedtagelsen af lovudvalgets forslag til ændringer af Dansk Firmaidrætsforbunds love medførte, at hver sammenslutning kun kan møde frem til repræsentantskabsmøderne med 2 stemmeberettigede repræsentanter. *Århus Firma Sport* var stærkt imod forslaget, idet ÅFS's repræsentation derved bliver skåret ned fra 7 til 2 ved næste års møde.

DANSK FIRMAIDRÆT spurgte den nvalgte formand for Østjyllandskredsen, *Egon Mortensen*, som tillige er sekretær i Århus Firma Sport:

– *Skal vi nu have københavnske tilstande igen? Tænker Århus Firma Sport på at melde sig ud af DFIF efter denne vedtagelse?*

– Nej, vi i Århus har benene på jorden. Vi bliver i DFIF, men vi synes, at det er meget udemokratisk, at vi som forbundets største sammenslutning ikke skal have flere stemmeberettigede repræsentanter på det årlige møde. Vi kan acceptere, at vi i kredsen har det samme antal stemmer som de øvrige sammenslutninger, men på repræsentantskabsmødet må vi have stemmer i forhold til størrelsen.

Vi er ikke færdige med det spørgsmål endnu. Og jeg ved, at kredsen støtter os. Vi vil derfor arbejde på at ændre lovene en gang til, først på kredsplan og senere her i forsamlingen.

*Egon
Mortensen,
Århus*

Gunnar Petersen, Ålborg, fik A. Agerbæks Ærespokal

Gunnar Petersen har gennem de sidste 20 år beskæftiget sig med foreningsarbejde; såvel på det faglige som på det firmaidrætslige område har han i den tid beklædt mange tillidsposter.

Gunnar Petersens interesse for firmaidrætsarbejdet kom første gang til udtryk, da han i 1955 var med til at starte Skibsbyggernes Boldklub på Aalborg Værft, og hvor han i en årrække beklædte posten som klubbens formand.

Hans karriere i Aalborg Firma Sport startede den 27. januar 1960, hvor han blev valgt til leder af fodboldafdelingen, en post, han med stor dygtighed bestred, indtil han den 24. januar 1965 trak sig ud.

Men Gunnar Petersen kunne ikke undvære firmaidrættens, og den 21. februar 1967 meldte

han sig atter under fanen, denne gang som næstformand, en post han beklædte i godt to år, indtil han den 12. november 1969 blev valgt til unionens formand.

Med unionens tarv og gode rygte for øje er det lykkedes Gunnar Petersen gennem årene med sagligt og meningsfyldt arbejde at skabe stor interesse og respekt om Aalborg Firma Sport. Fra at være en lille union i økonomiske vanskeligheder har han med iderigt og målbevidst arbejde skabt en ekspansion, der på de 5 år, han har været formand, går mod en fordobling af medlemstallet. På vej mod 160 klubber med omkring 10.000 medlemmer trues rammerne med at blive sprængt, men med de mangeartede tilbud, der herved har kunnet tilbydes byens borgere, har firmaidrættens vakt interesse og respekt i byens kommunalbestyrelse, med hvilken et nært samarbejde, som Gunnar Petersen har stået i spidsen for, i de senere år har betydet mange gode forbedringer af arbejdsvilkårene til gavn for unionens medlemmer.

Af de ting, Gunnar Petersen især har været initiativtager til, kan nævnes nyt klubhus, som i årene indtil 1979 skal udbygges til firmaidrættens eget idrætsanlæg, eget kontor, udbygget samarbejde med skoleforvaltningen, medlemsblad, rejsefond, motion og TRIM.

Dansk Firmaidrætsforbunds formand, Karl Randrup, sagde i sin tale, at det af og til kunne være svært for forbundets forretningsudvalg at vælge blandt mange ledere, der havde gjort sig fortjent til at modtage A. Agerbæks Ærespokal, men at Gunnar Petersens bestyrelseskolleger i Aalborg i år med deres indstilling havde gjort forretningsudvalget opgaven let.

Ingen kan gøre sig mere fortjent end han. Gunnar Petersen fik gennem den langvarige hyldelse et meget kraftigt udtryk for, at valget var populært.

Gunnar Petersen fik et hjerteligt knus af fru Ketty, da han havde fået overrakt A. Agerbæks Ærespokal, DFIFs fornemme lederpokal.

Mange æresbevisninger uddelt ved aftenfesten

Uddelingen af Dansk Firmaidrætsforbunds fornemme lederpokal, *A. Agerbæks Ærespokal*, er nævnt på foregående side, men foruden den blev der uddelt mange andre hædersbevisninger på mødet i Herning.

Forbundets hæderstegn blev tildelt *Jørgen Drachmann*, Vejle, som i en lang årrække har været med både inden for Postens Idrætsforbund og Vejle Firma Sport. Jørgen Drachmann er formand for Postens Idrætsforening, Vejle, og er med i Postens Idrætsforbunds sekretariat – det svarer til forretningsudvalget i andre forbund – samt med i kredsbestyrelsen i Landskredsen indenfor DFIF. Igennem 10 år har han været revisor i Vejle Firma Sport, og kendetegnende for Jørgen Drachmann er det, at han på alle sine tillidsposter har været en forbilledlig idrætsleder, der altid har udført det arbejde, han har påtaget sig, på en måde, som alle har været meget tilfredse med. At han så tillige er en hyg-

gelig kammerat at arbejde sammen med, fremhæver kun hans gode lederegenskaber. Hyldesten var stor, da Jørgen Drachmann modtog hæderstegnet af forbundsformanden, Karl Randrup.

Leo Frederiksens Mindepokal

Leo Frederiksens Mindepokal skal efter statutterne tildeles en skytte, og det blev i år *Christian Nielsen*, Jernbanens Idrætsforening, Odense, der fik pokalen, som Leo Frederiksens enke har udsat til en firmaidrætsskytte til minde om sin mand, Dansk Idræts-Forbunds tidligere formand.

Den ledergerning, som har gjort Chr. Nielsen fortjent til hæderen, begyndte for ca. 11 år siden, da han startede JIF's skydeafdeling i Odense. Han er stadig leder af afdelingen. I 1969 startede han skydeafdelingen i FKS, Odense, og han var også formand for denne afdeling i det første år, den bestod.

Under festmiddagen lørdag aften uddeltes traditionen tro de mange hædersbevisninger, som skal uddeles ved repræsentantskabsmødet. Tv. får Jørgen Drachmann, Vejle, hæderstegnet. Th. får Chr. Nielsen, Odense, Leo Frederiksens Mindepokal.

- Vi måtte have en debat

Med en realitetssans, som ofte savnes hos idrætsledere, afstod Chr. Nielsen imidlertid fra dette lederjob med den begrundelse, at begge afdelinger ikke kunne ledes effektivt af samme mand.

Chr. Nielsen hentes dog frem med jævne mellemrum, når FKS afvikler skydestævner. Hans hjælp ved tilrettelæggelse og afvikling kan man ikke undvære. Idrætsudvalgets formand, Poul Nitschke, overrakte pokalen til opbevaring det næste år.

Sidste års modtager, *Knud Laursen*, Åbenrå, modtog en erindringspokal en miniature.

Anker Jensen Pokalen

Idrætsudvalgets formand for år tilbage, *Anker Jensen*, Århus, udsatte ved sin afgang en pokal, som også uddeles til skytter. Den sammenslutning, som kan opvise flest skydemærker, får Anker Jensen Pokalen til opbevaring i et år. I år blev det *Ringkøbing* og *Omegns Firmaidræt*, der løb af med pokalen, men efter meget skarp konkurrence fra Viborg Fag- og Firmasport, der havde opnået samme antal skydemærker, men ikke så mange guld-mærker som Ringkøbing.

Anker Jensen lovede at komme til Viborg med en pokal, som de skytter, der havde erhvervet skydemærkerne, kunne konkurrere om som erstatning for tildelingen af Anker Jensen Pokalen.

Anker Jensen foretog selv overrækkelsen af pokalen med hans navn.

Skive fik DFIF's stander

Dansk Firmaidrætsforbund har den skik, at en sammenslutnings medlemsskab efter 10 år medfører tildeling af forbundets stander. I årets løb havde *Skive* og *Omegns Firmaidræt* passeret de 10 år som medlem af forbundet, og formanden, *Poul Martin Malmberg*, fik overrakt standeren af forbundsformanden.

Under debatten om hovedbestyrelsens beretning fik Kjeld Mølgaard, Frederikshavn, det til at gibbe i forsamlingen, da han sagde, at det var på landsplan, vi manglede dygtige ledere inden for firmaidrætten. DANSK FIRMAIDRÆT spurgte ham om, hvorfor han sagde disse hårde ord, og Kjeld Mølgaard svarede:

– Jeg indrømmer, at det var lidt ud over det almindelige, men beretningen gav mig baggrund for at sige det. Der tales bl. a. om, at der ikke havde meldt sig kvalificerede ledere til et kursus i Sverige, og lige så var formuleringen af vort fremtidige formål så misvisende, at det må være forbundets ledere, der ikke er dygtige nok. Der tales om ikke-aktive, altså passive, og det kan ikke være meningen, at vort forbund i fremtiden hovedsageligt skal virke for de passive. Det var en meget stor fejl, som jeg mente, vi måtte have en debat om.

– *Kunne du tænke dig selv at blive firmaidrætsleder på forbundsplan?*

– Nej, i den retning har jeg ingen ambitioner. Jeg har været med i Frederikshavn siden 1970, hvor jeg er kasserer, og jeg har intet ønske om at give mig i kast med flere lederposter. Jeg har min tid rigeligt besat med mit job på Flådestationen og kassererposten i FFK.

*Kjeld
Mølgaard,
Frederiks-
havn*

4 ungdomsledere fik hver 2.500 kr.

Fire aktive ungdomsledere blev tirsdag den 8. oktober tildelt det sportslegat på ialt 10.000,- kr., som Sprøjteselskabet af 1948 A/S i Kvistgård har indstiftet. Legatportionerne, der er på hver 2.500 kr., tilfaldt i år *Jan Pihl*, Ålborg, *Hans Erik Ledegaard Nielsen*, Hamme- rum ved Herning, *Jørgen Jønsson*, Rødovre, og fru *Randi Rosenfeldt*, Espergærde.

De fire ungdomsledere fik overrakt legatet af dets stifter, direktør *E. Hurup-Andersen*, S/48. Det skete ved en reception i Kongressalen i Idrættens Hus i Brøndby, hvori også deltog repræsentanter for Danmarks Olympiske Komite samt for de fire idrætsforbund, der er repræsenteret i legatets udvælgelseskomite, nemlig Dansk Idræts-Forbund, Dansk Firmaidrætsforbund, De danske Gymnastik-

og Ungdomsforeninger samt De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger.

Direktør *E. Hurup-Andersen* understregede ved overrækkelsen af de fire legatportioner den store betydning, som det frivillige og helt uegennyttige ungdomslederarbejde har. Det er dette arbejde, som S/48 har ønsket at påskønne gennem det årlige sportslegat, som blev indstiftet i forbindelse med firmaets 25 års jubilæum, og som nu uddeltes for anden gang. S/48 har i det daglige en stærk tilknytning til idrætten, idet man bl. a. beskæftiger sig med anlæggelse af fodboldbaner, golfbaner m. v. Som noget nyt har S/48 i år udvidet produktionsprogrammet til også at omfatte anlæg af automatiske, el-styrede vandingsanlæg for fodboldbaner, hvoraf det første i Danmark er installeret i Valby Idrætspark.

De fire ungdomsledere, der nu fik gavn af S/48's sportslegat, vil hver især bruge pengene til videreuddannelse herhjemme og i udlandet.

Hans Erik Ledegaard Nielsen er indstillet til legatet af Dansk Firmaidrætsforbund. Han er formand for Herning Firma Idræts motionsudvalg og initiativtager til etableringen af familiemotionsanlægget i Herning. Siden 1972 har han været medlem af Dansk Firmaidrætsforbunds motionsudvalg, hvorigennem han har medvirket ved gennemførelse af motionsaktiviteter på landsplan. Legatet fra S/48 vil han bruge til en studierejse til Norge eller Sverige for at se på arbejdsteknik og motionsaktiviteter.

Ansøgningsfristen til S/48's sportslegat udløber hvert år pr. 1. september, hvorefter udvælgelseskomiteen på baggrund af indstillingen fra de enkelte forbund beslutter, hvem de fire årlige legatportioner skal tildeles.

Læs i øvrigt artiklen om Herning Firma Idræts motionsanlæg, som legatmodtageren fra DFIF står bag.

Hans Erik Ledegaard Nielsen, Herning, får overrakt S/48-ungdomslederlegatet på 2.500 kroner af selskabets direktør, E. Hurup-Andersen. I midten fru Randi Rosenfeldt, som lige har fået sit legat overrakt.

Energisk motionsudvalg bag stort motionsanlæg i Herning

Herning Firma Idræts motionsanlæg i Løvbakkerne uden for Herning blev kendt i en større sammenhæng, da formanden for HFIs motionsudvalg, Hans Erik Ledegaard Nielsen, som også er medlem af Dansk Firmaidrætsforbunds motionsudvalg, blev tildelt S/48s ungdomslederlegat. I forbindelse med repræsentantskabsmødet i Herning havde vi lejlighed til at se anlægget, som blev taget i brug i den nu forlængst hensvundne sommer.

Aktiviteterne i Løvbakkerne, som de arrangeres af motionsudvalget, er indstillet i efteråret, men mange herningensere lægger stadig turen ud i Løvbakkerne, når vejret indbyder til det.

H. E. L. Nielsen siger på forespørgsel om anlæggets tilblivelse:

– Tilblivelsen af motionsanlægget skyldes naturligvis ikke mig alene. Officielt er det den lokale TRIM-Komite i Herning, der står bag, men i realiteten er det firmaidrætten alene, der påtager sig ansvaret for anlægget.

Firmaidrættens motionsudvalg er heller ikke mig alene. Vi er fem valgte medlemmer, men i realiteten er vi ti. Ingen kan forestille sig, med hvilken energi vore ægtefæller har deltaget i etableringen af motionsanlægget og afviklingen af vore motionsarrangementer. Udvalgsmedlemmerne lægger mange timer i planlægning og afvikling af de forskellige motionsaktiviteter, og vore koner ikke alene støtter os ved at være positive over for tanken, men så sandelig også ved en meget aktiv medhjælp.

Kommunen har støttet anlæggelsen af motionsanlægget med 3.000 kroner, men yder i øvrigt ikke tilskud under nogen form. TRIM-Komiteen (den landsdækkende) kunne kun støtte tanken, økonomisk hjælp kunne ikke afses.

Motionsanlægget skal stadig forbedres, siger H. E. L. Nielsen og fortsætter:

– Vi ved, at mange mennesker færdes i Løvbakkerne uden egentlig tanke for motion. Med opslag på motionsanlægget om, hvordan man kan benytte det, tror vi, at vi kan aktivere flere til at bruge redskaberne.

Mange muligheder for motion

Motionsanlægget er anlagt i en stor lysning i skoven. På pladsen er anlagt mange forskellige motionsredskaber, som både børn og voksne kan anvende med stor fordel og fornøjelse. Der er lavet en volley-ballbane, 5 Indiacabaner, hvortil kommer, at der i skoven rundt omkring er anlagt en motionssti.

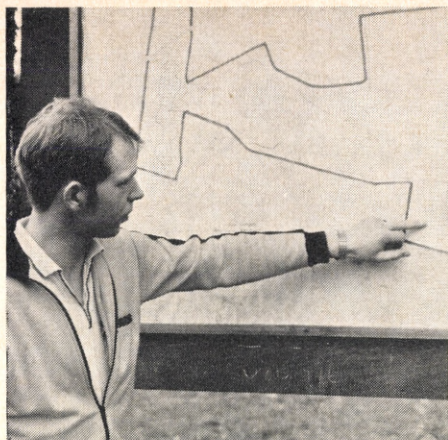
Ikke alle bruger motionsanlægget med lige stor respekt. Allerede nu er der konstateret hærværk på anlægget.

– Det er naturligvis kedeligt, siger H. E. L. Nielsen, men det er sikkert svært at undgå, når anlægget ikke er under konstant opsyn. Det er bl. a. årsagen til, at det er nødvendigt med et driftstilskud, selv om man kan forledes til at tro, at når anlægget ligger der, koster det ikke noget. Det gør det, og vi håber, at kommunen vil indse vort behov for støtte, selv om firmaidrætten eventuelt i fremtiden alene skal forestå driften af anlægget.

H. E. L. Nielsen fortsætter på spørgsmålet om, hvordan aktiviteterne finder sted:

– Siden motionsanlægget blev åbnet, har vi haft et arrangement 26 aftener, d. v. s. 2 gange om ugen. Vi har set bort fra den egentlige sommerferieperiode, hvortil kommer, at vi stoppede tidligt i efteråret på grund af det meget regnfulde vejr. I den tid har vi haft 815 registreringer til vor motionskampagne, som i øvrigt har haft mere end 19.000 deltagere i år.

Som jeg nævnte før, ved vi, at mange færdes i Løvbakkerne, uden at de registreres hos os, men det har vi heller ikke noget imod.

Glimt fra Herning Firma Idræts motionsanlæg

Herover viser H. E. L. Nielsen på et oversigtskort over Løvbakkerne, hvor motionsanlægget er placeret. De øvrige billeder viser nogle af de aktiviteter, der kan foregå på anlægget. Hele familien kan være med; der er ved de forskellige redskaber taget hensyn til, at både børn og voksne skal kunne få noget ud af det. Redskabsøvelserne afsluttes med en løbetur i skoven (nederst til højre).

Vi udsender imidlertid en træningsvejledning og tror, at flere vil deltage i den egentlige motionering, som medfører registrering. Vi samarbejder også med orienteringsklubben, som tegner et nyt kort over skovområdet med Løvbakkerne. Når det er udkommet i foråret 1975, håber vi at få mange ud til TRIM-orientering.

Den registrering, jeg talte om, finder nemlig kun sted, hvis deltagerne har gennemført mindst 1 times motion i Løvbakkerne, og med nye kort og træningsvejledninger tror vi, at mange flere vil opholde sig i skoven mere end den krævede time.

Det er også mit håb, at Dansk Firmaidrætsforbund får lavet et motionsmærke under en eller anden form, som kan erhverves, efter at man har gennemført et nærmere udarbejdet program i f. eks. 3 øvelser. Forbilledet er Idrætsmærket, som jeg imidlertid ikke synes henvender sig til firmaidrættens udøvere og de motionister, vi skal have fat i.

Idrætsmærket er i for høj grad lagt an på bestemte resultater i f. eks. atletik, og det skal efter min mening ikke være tanken med motionsmærket. Det skal alene være gennemførelsen af de omtalte 3 programmer, som skal indeholde differentierede krav til alder og køn, som skal tælle for at opnå mærket.

Tanken med Idrætsmærket er sund nok, fordi den kontinuerlige mærkeprøve motiverer til træning året rundt, og på det punkt skulle motionsmærket gerne komme til at ligge tæt op ad Idrætsmærket. Derimod skal kravene til erhvervelsen være forskellige.

– Du sagde i din takketale ved overrækkelsen af S/48-legenden, at du ville bruge din lederpris til at studere motion i Sverige, og at du også ville beskæftige dig med noget, som efter min mening nærmest må karakteriseres som en form for socialmedicinske stu-

dier. Er det noget, vi skal beskæftige os med i DFIF?

– I Herning er vi begyndt at beskæftige os med det. Motionsudvalget har i denne vinter udarbejdet et program, hvor vi i gymnastiksalen vil undervise i arbejdsteknik og arbejdsstillinger. Vi er helt overbeviste om, at dette arbejde bedst kunne udføres i virksomhederne, men vi farer frem med lempe. Vi kan forudse fagforeningspolitiske konsekvenser, hvis vi begynder vort arbejde »i marken«, og det er vi ikke interesseret i.

Men i gymnastiksalen vil vi altså undervise i, hvordan man skåner ryg og muskler mod overbelastning fra forkerte arbejdsstillinger.

– Skal det være forløberen for pausegymnastikken?

– Jeg er sikker på, at det ikke skal være det ene eller det andet. De to ting skal gerne følges ad i fremtiden. Begge dele skal være med i et program om sikring mod erhvervs sygdomme. Og da vi inden for DFIF i forvejen virker på arbejdspladsen, finder jeg det naturligt, at vi også beskæftiger os med disse to ting i firmaidrættens.

Vi håber at høre om H. E. L. Nielsens resultater af sin studietur.

WOR-

Dansk Firmaidrætsforbund har nu 2 Sjællandskredse

Sjællandskredsen havde på forbundets repræsentantskabsmøde anmodet om bemyndigelse til at fortsætte nogle allerede indledte forhandlinger om en deling af kredsen i 2 kredse. Repræsentantskabet accepterede, at sammenlutningerne på Sjælland gik videre med deres forhandlinger, og at kredsen blev delt i to dele, hvis en afstemning herom kunne gennemføres med positivt resultat.

Sjællandskredsen blev derefter indkaldt til et kredsmede i Roskilde den 6. november, hvor der skulle tages endelig stilling til delingen, som var foreslået af *Helsingør Firma Idræt*.

Kredsformanden, *Jørgen Olsen*, Helsingør, motiverede selv Helsingørs forslag med, at det både var mentalitetsforskelle, manglende samarbejde og afstande, der gjorde, at Helsingør gerne så en deling af kredsen.

Stemningen for en deling af kredsen var

naturligvis kendt fra tidligere møder, og det var ikke uventet *Kalundborg Firmaidræts Union* og *Roskilde Firmaidræts Union*, der var modstandere af delingen. Man var især fra Roskildes side uenige med kredsformanden, når han talte om dårligt samarbejde, og Kalundborg påpegede, at de kræfter, der nu tilsyneladende var villige til at gå ind i et tæt og godt samarbejde i den ene kreds, hellere måtte arbejde til alle sammenslutningers bedste i en udelt kreds.

Kalundborg og Roskilde var imidlertid alene med deres synspunkter, og efter en lang og til tider noget personlig præget debat gik man til afstemning om delingen. Det vedtoges at dele kredsen, således at Helsingør, Birkerød, Tåstrup, Roskilde og Kalundborg herefter udgør *Nordsjællandskredsen*, og Korsør, Slagelse, Sorø, Køge og Næstved udgør *Syd-sjællandskredsen*.

For Nordsjællandskredsen blev den hidtidige kredsformand, *Jørgen Olsen*, valgt som formand, medens *Ole Olsen*, Slagelse Firma-Sport, blev valgt som formand for Sydsjællandskredsen. Begge d' herrer er ligeledes valgt til at repræsentere deres respektive kredse i forbundets hovedbestyrelse.

For en udenforstående virker det meget drastisk, at man på grund af mentalitetsforskelle og manglende samarbejds muligheder griber til så vidtgående midler som at dele en kreds. Men kredsen har nu haft 3 formænd siden oprettelsen, og ingen – det indrømmede den hidtidige formand – havde formået at få Sjællandskredsen til at »køre« på rette måde. Nu er der imidlertid fra begge kredse udtrykt håb om, at der kan etableres et tæt samarbejde sammenslutningerne imellem indenfor de to nye kredse, og med snarlige udvidelses muligheder, idet der mange steder på Sjælland og på Lolland-Falster dyrkes firmaidræt uden for forbundets rammer.

Forskellige opfattelser af, hvordan kredsarbejdet skal være, angives at være en af årsagerne til ønsket om en kredsdeling.

Skippers mening om repræsentantskabsmødet

Formålsparagraffen

Forbundets formål er gennem arbejdspladsen og familien at stimulere interessen for idræt og motion.

Så enkelt kan det formuleres, og så ligger et stort landsforbunds sportslige målsætning alligevel gemt i disse få ord. Det blev klargjort på DFIF's repræsentantskabsmøde i Herning. Her havde det dygtige lovudvalg fremlagt et forenklet og klart overskueligt lovkompleks, som man bad repræsentanterne gennemgå og derefter, hvis det fandtes i orden, at vedtage dette.

Det skete, efter at man havde gennemgået hver enkelt lovparagraf og foreløbigt godkendt den for så til sidst at vedtage alle paragraffer samlet som gældende for DFIF fremefter. Så meget om dette, men nu kommer så det mest paradoksale, undertegnede nogensinde har mødt gennem mange år som pressemand ved et stort antal sportsligt betonedede landsmøder.

Adskillige repræsentanter stod senere under et andet punkt på dagsordenen op på talerstolen og underminerede en af de paragraffer, som de selv netop havde været med til at gennemgå og vedtage som nu gældende love.

Den paragraf, der led denne skæbne, var næsten den vigtigste af samtlige paragraffer, nemlig den, der hedder formålsparagraffen, og hvis ordlyd er formuleret øverst i dette indlæg.

Under det punkt, der hed *Forslag til budget for regnskabsåret 74-75*, var der opført en anslået udgiftspost, der var benævnt »Motionsaktiviteter«; beløbet, der var afsat til at bruges på denne aktivitet, var 40.000 kroner af et samlet årsbudget på ca. $\frac{3}{4}$ million kroner. Denne post var som nævnt begrundet i DFIF's paragraf om forbundets målsætning, idet der her tilkendegives klart, at motions-

aktiviteter skal tilgodeses på linie med idrætten.

Der var en del repræsentanter, der angreb beløbsstørrelsen, ja sågar nogle, der ville have den slettet af budgetforslaget, men det må dog straks tilføjes, at de var i stærkt mindretal. Da de blev imødegået, skete det – som rigtigt var – med adskillige, lidt omstændelige forklaringer på, at man havde forpligtet sig gennem de netop vedtagne love, men det bedste indlæg i debatten havde vel nok landsformanden, *Karl Randrup*, da han pegede på den store og uvurderlige betydning, der ligger i det nordiske samarbejde inden for firmaidrætten. Det er jo netop på motionsplan, man har en masse fællesskaber, og da der yderligere var repræsentanter fra Norge og Sverige til stede, virkede det lidt uheldigt, at man forsøgte at nedvurdere motionens betydning inden for firmaidrætten.

Årsagen til, at man kunne komme ud i denne diskussion, ligger vel nok gemt et helt andet sted. Det ville nok være for letkøbt, hvis jeg bare sagde, at det var generationsforskellen, der slår igennem, men det er en af årsagerne; en anden er, at man ikke kan fratage de forskellige udøvere af idræt i vort forbund den ansporelse, der ligger i konkurrencemomentet, og så er vi straks inde i en helt anden gade, nemlig den, hvor der så er alder, evner og måske lidt overvurderet vilje til forskel.

At der skal være mulighed for at konkurrere, er helt givet, men det er der jo også taget skyldigt hensyn til i den ene halvdel af formålsparagraffens formulering.

En helt anden ting er, at man, hvis analyseringsmetoden tages i brug, kan konstatere, at firmaidrætten rekrutterer flest unge blandt sine medlemmer, og uden at skyde disse no-

Fortsættes side 19 nederst

Åbne stævner i vintersæsonen

Nedenstående fortegnelse omfatter godkendte, åbne stævner i resten af vintersæsonen 1974-75. Listen omfatter kun stævner, som er godkendt inden 1. september.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at der i de godkendte, åbne stævner kun må deltage medlemmer af sammenslutninger under Dansk Firmaidrætsforbund.

December	7.- 8.	Åbenrå	Fodbold
	14.	Nyborg	Fodbold
Januar	5.	Esbjerg	Håndbold
	11.	Sønderborg	Håndbold
	11.-12.	Odense	Fodbold
	18.	Kolding	Fodbold
	19.	Herning	Fodbold
	25.-26.	Haderslev	Fodbold
	?	Esbjerg	Skydning
Februar	1.- 2.	Vamdrup	Fodbold
	1.- 2.	Odense	Skydning
	8.- 9.	Ikast	Fodbold
	8.- 9.	Svendborg	Fodbold/Håndbold
			Badminton/Skydning
	9.	Fredericia	Fodbold
	22.-23.	Esbjerg	Fodbold
	?	Esbjerg	Skydning
Marts	1.- 2.	Vejen	Fodbold
	8.- 9.	Åbenrå	Fodbold
	15.	Kolding	Håndbold

Fortsat fra side 18

get forkert i skoene vil de nemlig helst prioritere konkurrencemomentet.

Nu har vi det jo sådan, at det må blive aktiviteter, der passer til vores evner og vor formåen både aldersmæssigt og træningsmæssigt, og derfor er motion som erkendt og vedtaget aktivitet en ting, vi må acceptere og rent økonomisk bære oppe i samme ånd som konkurrenceidrætten.

Der kan endda peges på det mentale i, at

man inden for så stort et forbund erkender, at motion er en vigtig faktor i det bestående samfund. Mentalhygiejne har været et misbragt ord, for det sælger nemlig ikke noget, men det er ganske enkelt et led i vor kulturudvikling, og det er med til at højne folkesundheden. Især i de sidste årtier er det blevet bevist mange gange, at manglende motion har haft de alvorligste følger for masser af mennesker.

*Paul Skipper Christensen
Redaktør for Esbjerg Firmaidræt*

ODENSE: Odense-stævnet i indefodbold

Trods oliekrise og forbud mod søndagskørsel gennemførte FKS, Odense, i januar i år deres traditionelle indefodboldstævne i Allesøhallen, ca. 12 km fra Odense. Transporten for de hold, som kom udenbys fra, klaredes pr. bus fra banegården i Odense. Alle var tilfredse, og stævnet blev en succes.

Stævnet gentages naturligvis, og den samme service bibeholdes. Skulle der være hold, som godt kunne tænke sig at være med i Odense-stævnet, men som ikke har mulighed for at transportere sig med egne biler, klarer FKS dette problem på samme måde som sidste gang: Der sørges for bustransport fra banegården til hallen.

Stævnet afvikles den 11. og 12. jan. 1975, og de udenbys hold, som tilmelder sig stævnet, vil blive placeret i programmet, så de kommer til at spille om søndagen. Der vil endvidere ved programlægningen blive taget hensyn til de tider, holdene ankommer til Odense.

Stævnet afvikles i puljer à 4-5 hold. Der bliver 3 rækker, herrer og damer samt en old boys-række. Der er præmier til alle puljevindere samt til alle finaledtagerne. Finalerne får deltagelse af 4-6 hold pr. række, og der spilles alle mod alle i finalerunden.

Stævnet er godkendt af DFIF, hvilket ved en fejltagelse ikke er blevet anført på de tilmeldingsblanketter, der allerede er tilsendt sammenslutningerne.

Arrangørerne oplyser, at der kan bestilles middag i Allesøhallens cafeteria ved ankomsten.

Klubber, der er interesseret i at deltage i Odense-stævnet, og som ikke allerede har fået indbydelse, kan henvende sig til FKS-fodboldformanden, *Karl Erich Hansen*, Roeskovvej 9, 5200 Odense V (tlf. 09 - 13 95 35). Så vil der straks komme en indbydelse og tilmeldingsblanket med posten.

Sidste tilmeldingsfrist er i øvrigt den 21. december.

Badmintonstævne

FKS' badmintonafdeling har holdt et double- og mixeddoublestævne d. 27. oktober i OBK-Hallen. Der var tilmeldt 67 par, hvilket var en lille tilbagegang i forhold til sidste år.

Der blev kåret følgende vindere:

Damedouble

A-rækken: Grethe Krogh/Jytte Nielsen,
ECKO.

B-rækken: Bente Mogensen/Evy Larsen, TLF.

Mixeddouble

A-rækken: Ulla Præstegaard/Erik Karlsson,
Haustrup.

B-rækken: Laila Gilberg/Ancher Secher, RB.
C-rækken: Jytte Mathorne/Erik Jøhnik, TLF.

Herredouble

B-rækken: Bent Petterson/Jørgen Jørgensen,
RB.

C-rækken: Kn. Rønn/Erik Henriksen, OSI.
D-rækken: Kurt Rasmussen/Jimmy Kock,
Spar To.

Begyndere: Ib Ostad/Gert Hansen, OSI.

Reimer Bærentsen

Over 60 timers mødevirksomhed forud for lovudvalgets oplæg

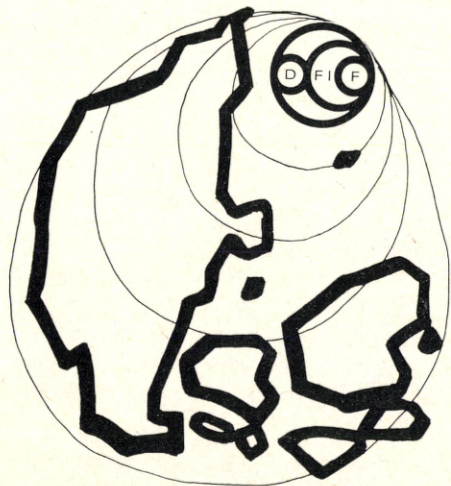
Mere end 60 timers koncentreret mødevirksomhed ligger bag lovudvalgets oplæg til Dansk Firmaidrætsforbunds nye lovkompleks, som blev vedtaget på repræsentantskabsmødet i Herning.

Anført af udvalgets formand, *Hans E. Borbjerg*, Fredericia, har *Ole Olsen*, Slagelse, *Chr. Lauritzen*, Sønderborg, *Kaj Christensen*, Vejle, og forbundskonsulenten, *Ejgon Bertelsen*, lagt et meget stort arbejde i udarbejdelsen af forbundets love, kredslovene samt fællesbestemmelserne for kreds- og landsstævner. 11 møder har udvalget holdt, siden det blev nedsat i 1973 med det bundne mandat at skulle fremlægge et nyt lovkompleks til repræsentantskabsmødet i år.

Det har været en fordel for forbundet at have et udvalg med så god en repræsentation af sammenslutningsledere, for hvem problemerne jo er nærmest, og det har været en fornøjelse at konstatere, at hvert enkelt udvalgsmedlem med megen energi og stor interesse for DFIF som helhed har været dybt engageret i den store opgave. En stor tak til udvalget burde være kommet til udtryk på repræsentantskabsmødet. Det kom det ikke, og det kan jeg kun beklage. Men takken for et stort arbejde er ikke mindre dybfølt, når jeg på hovedbestyrelsens vegne bringer den her i bladet.

Karl Randrup

Hvor dyrkes firmaidræt?

Ja, det gør man mange steder. Også mange steder, hvor man ikke er tilsluttet Dansk Firmaidrætsforbund.

Har du en ven eller bekendt, der dyrker firmaidræt i en by, hvor man ikke er medlem af DFIF, så giv ham forbundets pjec. I den kan læses om fordelene ved at være med inden for firmaidrættens egen organisation. Ring eller skriv efter pjecen. Forbundskontorets adresse og telefonnummer er anført på bagsiden af dette blad. Og pjecen koster naturligvis ingen penge.

Sportsulykkesforsikringen atter aktuel

Et meningsløst dødsfald har på ny kastet en mørk skygge over dansk idræt. En 30-årig fynsk fodboldspiller døde efter en operation, som måtte gennemføres efter et uheld i en fodboldkamp, og selv om det senere viste sig, at dødsårsagen ikke var en direkte følge af uheldet, men af narkoseoverfølsomhed, faldt talen straks på sportsulykkesforsikringen. Og det viste sig, at klubben, som spilleren var medlem af – i øvrigt en stor odenseansk divisionsklub – ikke havde ulykkesforsikret sine spillere.

Der er blevet fremført mange argumenter for, at klubberne skulle ulykkesforsikre sine medlemmer kollektivt, og selv om det vil være en ringe trøst for efterladte ved eventuelle dødsfald, vil det dog være af betydning, at man ikke oven i sin sorg skal belastes af økonomiske bekymringer. Dette gælder selvfølgelig også de tilfælde, hvor skaden ikke medfører dødsfald, men invaliditet af mindre eller større omfang.

Men alligevel kan vi ikke i Dansk Firmaidrætsforbund gå ind for en kollektiv sportsulykkesforsikring. Ingen kan naturligvis have noget imod, at klubberne selv sørger for en kollektiv ulykkesforsikring for sine aktive sportsudøvere, men der er tidligere givet udtryk for, at det ikke fra forbundets side vil blive stillet som et krav til klubberne at tegne en sådan forsikring.

Firmaidrætten har ingen ungdomsafdelinger. Det er voksne mennesker, der beskæftiger sig med vor specielle idrætsform, og man må kunne forlange, at disse mennesker er sig deres ansvar bevidst, således at de tegner de fornødne forsikringer, som også gælder deres færden på sportspladserne. Det kan ikke være et forbunds opgave at skule sørge for, at medlemmerne er forsikrede.

Og hvorfor ikke? Af den væsentlige grund, at det vil blive et enormt administrations-

arbejde at styre disse forsikringer. For Dansk Firmaidrætsforbund vil økonomien alene være afgørende for, at forbundet ikke kan betale forsikringen for de mere end 110.000 aktive, som deltager i firmaidrætten. Forsikringen koster ca. 11 kr. pr. forsikret, og det vil sige, at forsikringen ville koste DFIF mere end 1 million kroner!! *Vi får 500.000 i tilskud fra tipsmidlerne.*

Ja, men de aktive skulle selv betale, vil tilhængerne af forsikringen påstå.

Det vil medføre en meget stor udvidelse af forbundets administrationsapparat med beregning af opkrævninger, udsendelse, restancearbejde o.s.v. Med de midler, forbundet har til rådighed, vil dette ikke kunne lade sig gøre, og skal de aktive også betale for dette, bliver prisen for en forsikring ikke 11 kr., men snarere det dobbelte.

Det kan ikke være en forbundsopgave at forsikre sine medlemmer. Ej heller kræve det. Men det skal ikke afholde os fra at opfordre – og det meget kraftigt – alle aktive inden for firmaidrætten til at tegne sig en ulykkesforsikring. Uheldet kan være ude, uden at man selv er skyld i det. Konsekvenserne kan være store, såvel fysiske, psykiske som økonomiske, men disse sidste kan man i høj grad afbøde ved at være tilstrækkeligt forsikret. Og det bør man være.

Ønsker klubber eller sammenslutninger at forsikre sine medlemmer kollektivt gennem sportsulykkesforsikringen, formidler forbundskontoret gerne kontakten til rette vedkommende. Forsikringsselskabet, der tegner sportsulykkesforsikringerne, er AU/MLU, også kaldet Topsikring. Dette selskabs agenter rundt omkring i landet hjælper også gerne med nærmere oplysninger om forsikringen.

Fra konsulentens skrivebord

Vi har kigget lidt over vor forbundskonsulent, *Ejgon Bertelsens* skulder for at se, hvad der ligger på hans skrivebord. Vi fik indtryk af, at han er en travl mand med mange fikse ideer (dette i ordets bedste betydning), for der lå udkast til både dette og hint på bordet.

Han pusler bl. a. med tanken om at lave holdkort, som sammenslutningerne skulle kunne bruge i deres respektive turneringer, ligesom de selvfølgelig skal bruges ved forbundets egne kreds- og landsstævner.

På konsulentens skrivebord lå forslag fra adskillige sammenslutninger til udformningen af sådanne holdkort, og han går nu i gang med at udarbejde et forslag, som sikkert vil blive forevist nogle sammenslutninger, inden der tages endelig beslutning om at trykke.

Håndbog for kasserere

For i tiden havde DFIF et specialkursus hvert år. Det kunne være et sekretærkursus, et kassererkursus eller noget andet. *Ejgon Bertelsen* har fundet ud af, at der er behov for en håndbog for kasserere, og han har nu draget tidligere og nuværende firmaidrætsledere ind i arbejdet med forberedelserne til en sådan håndbog.

Og med navne som *Allan Andersen*, *Torben Birkeslund* og *Ole Olsen* (edb-ekspert fra Slagelse) er der grund til at tro på et resultat – et godt resultat. Det skulle gerne blive lettere at være kasserer i fremtiden.

Specialisterne

Så var han også i gang med forberedelserne til det møde, som skulle være i Svendborg med specialisterne fra kredsene. Mødet skal behandle vore spille- og turneringsregler og har i øvrigt fundet sted, når dette blad udkommer. Men så hører vi nok lidt om det i det næste nummer.

Kurser

Ejgon Bertelsen var i øvrigt så glad, for det går så godt på kursusfronten i øjeblikket. Et planlagt skydelederkursus havde han måttet dele i 2, således at det ene afvikles i Svendborg og det andet i Viborg. Foreningsleder-kurset havde fuld tilslutning, og han havde endda måttet sige nej til 2, som gerne ville have været med. Det var umuligt at stoppe flere ind på dette kursus.

Præmier

Konsulenten har store problemer med at finde på egnede præmier til landsmesterskaberne – undskyld landsstævnerne. Der er udtrykt ønske om, at alle deltagere ved landsstævnerne får et synligt bevis på at have deltaget. Hidtil har stævnevinderne fået en trøje hver med forbundets bomærke, og det kan da godt være, at man fortsætter med dette til vinderne. Men hvad skal de andre deltagere have? Er der nogen, som har en god idé? Det skal være noget, som næsten ingen penge koster. Er der noget at sige til, at konsulenten river sig i sit sparsomme hår over denne næsten uløselige opgave?

Og så bemærkede vi ellers, at konsulenten havde sit hyr med at klare sig i diskussionerne med vore 2 piger på kontoret, *Ulla Faistrup* og *Lissi Pedersen*.
wor-

Ejgon Bertelsen

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.800 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (01) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
22. november 1974

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykergården a-s, Struer

26907

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45.

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevvej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92.

Niels Bak Andersen, Frejasvej 1,
8500 Grenå. Tlf. (06) 32 30 72.

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Høboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing.

Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.

Tlf. (09) 98 15 06.

Jørgen Olsen, H. C. Andersensv. 19,
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29.

Ole Olsen, Elmevej 13,
Flakkeberg, 4200 Slagelse.

Tlf. (03) 58 62 95.

Erling Thorsen, Peter Freuchsv. 31,
9000 Ålborg. Tlf. (08) 14 24 62.

Det skrev andre blade

Indbetalinger

Bestyrelsen har tidligere taget ret let på dette med indbetalingerne, for pengene kom altid før eller siden. Det holder op nu, hvor vi to gange har været nødsaget til at tage kortfristede lån i banken for at kunne betale regninger.

(Ejnar Larsen i Randers Firmasport, medlemsblad for sammenslutningen med samme navn).

Han kan det hele

Indstilling til idrætsudvalg: Til forbundets idrætsudvalg vil man indstille følgende emner:

Fodbold: Erik Nielsen, Esbjerg,

Skydning: Karl Hammer, Ringkøbing, samt

Poul Nitschke, Herning, der kan det hele.

(Jeg indrømmer, at dette citat gør denne sides overskrift lidt misvisende, for det er fundet i et kredsgeneralforsamlingsreferat fra Vestjyllandskredsen. wor-)

Goddag, De taler med Elsebeth

Aalborg Firma Sport, goddag! – De taler med Elsebeth. Sådan vil det for fremtiden lyde, når klubberne ringer til vort kontor i Poul Paghsgade.

(Fra Aalborg Firmsport, medlemsblad for sammenslutningen af samme navn).

Med stor beklagelse

Det er selvfølgelig med stor beklagelse, vi skal tage afsked med to så dygtige, idealistiske og ihærdige medarbejdere i bestyrelsen. Men det er forståeligt, at vi ikke kan blive ved med at holde til det voldsomme pres, det ind imellem kan være at skulle klare en så stor foreningsadministration i sin fritid.

(BS i Klub-Nyt, medlemsblad for Slagelse Firma-Sport).
